

nye Form, og saa siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard: Hvis det er rigtigt, at der, naar der er Balance paa Driftsbudgettet, i det hele taget er Balance paa Statsregnskabet, saa har den ærede Finansminister Hr. Bramsnæs ved denne Opstilling godtgjort, at der var Balance i det sidste Neergaard'ske Aar. Jeg havde ventet, at den højtærede Finansminister havde besvaret disse Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Jeg har af en Udtalelse i Finansudvalget forstaaet, at den højtærede Finansminister vilde vende tilbage hertil. Det maa dog være mig tilladt at gøre nogle Bemærkninger om, hvorledes jeg ser paa dette Forhold.

Hvis man tager Driftsbudgettet i Statsregnskabet, som det er aflagt i den gamle Form, viser det et Driftsoverskud paa 27½ Mill. Kr. Hvis man ser det i den nye Form, viser det, naar man ser bort fra Afskrivningen paa de 40 Mill. Kr., et Driftsoverskud paa 1,6 Mill. Kr., altsaa de, der ikke vil være med til denne Afskrivning, vil komme til det Resultat, at den nye Form adskiller sig fra den gamle derved, at Driftsbudgettet ikke viser 27½ Mill. Kr.s Overskud, men 1,6 Mill. Kr.s Overskud. Dette viser, at Driftsbudgettet, beregnet efter den Maade, som den højtærede Finansminister anbefaler, hvis der ikke havde været ekstraordinære Afskrivninger at foretage, saaledes som de efter hans Mening burde foretages, vedrørende Præferenceaktierne, vilde i saa Henseende have holdt. Men den Slutning, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard deraf drager: at der derigennem skulde være sagt noget om, hvorvidt der var Balance paa Statsregnskabet i det hele, forstaaer jeg overhovedet ikke, hvorledes det ærede Medlem er kommet ind paa, thi derigennem, at der er Balance paa Driftsbudgettet, siges der jo aldeles ikke noget om, hvorvidt Staten i det paagældende Aar til sine Formueanlæg nøjes med at anvende de Indtægter, den har fra Driften gennem Afskrivning, eller om den tillige forbruger noget af sin Formue, f. Eks. ved at formindske sin Kassebeholdning, eller stifter ny Gæld til de nye Anlægs Gennemførelse. Og det er ganske klart, at hvis den højtærede Finansminister havde forelagt en Kasseoversigt i den nye Form ved Siden af Statsregnskabet for Driftsbudgettets Vedkommende i den nye Form, maatte den selvfølgelig have vist akkurat det samme Resultat, som Statsregnskabet, aflagt i den Neergaard'ske Form, viser, nemlig at der er brugt 21½ Mill. Kr. af Formuen eller nye Laan. Det

siger sig selv, at en Forandring af en Regnskabsform kan ikke ændre det mindste ved den Kendsgerning: hvad der gaar ud af Kassen, eller hvad der kommer ind i den ved Laan. Det bliver ganske det samme, om man opstiller paa den ene eller den anden Maade. Fordelen ved den nye Fremgangsmaade er for det første den Fordel, som vindes ved Driftsbudgettet: at man bliver klar over, hvad en sund Drift i Virkeligheden kræver, dernæst at man klarere kan se hele Udviklingen. Gennem den Kasseoversigt, der er opstillet, kan man simpelt hen se, hvorledes det hele er. Og medens der paa det sidste Neergaard'ske Statsregnskab er 21 Mill. Kr.s Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld, er der paa det Budget, som den højtærede Finansminister har forelagt, intet saadant. Alle Anlægsudgifter opføres med meget store Beløb; en Udgift paa i alt 43 Mill. Kr. afholdes af Afskrivninger og paa den anden Maade, uden at det medfører Nødvendigheden af nye Laan, idet det nye Laan, som er opført, svarer til den Afbetaling af Statsgælden, som finder Sted.

Hvis Finansministerens Budget holder, er det altsaa saa uendelig meget bedre end Regnskabet, som det var aflagt for den sidste Periode. Men det er naturligvis et Spørgsmaal, om det holder. Det har man jo saa drøftet en Del; og alle, baade den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og jeg tror ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har i Virkeligheden været enige om, at dette kan holde. Men den højtærede Finansminister har sagt: Det beror paa een Ting, Rigsdagens Holdning; hvis Rigsdagen forøger Udgifterne, uden at Indtægterne forøges, saa holder det ikke. Til denne Bemærkning af den højtærede Finansminister har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjort en Rettelse, som jeg kan slutte mig til. Han siger: Det kommer ikke an paa Rigsdagen alene, men ogsaa paa Regeringen. Regeringen indtager en alt for beskeden Plads i Finansministerens Udtalelse, naar han siger, at det beror paa Rigsdagen. Nej, det beror paa Finansministeren, det beror paa, hvad han foreslaar, og paa, hvad han eventuelt bøjer sig for overfor Rigsdagen. Den rigtige Sætning er derfor den: Dette Budget kan holde, hvis Rigsdagen og Regeringen i Forening fører en Politik, som ikke forøger Udgifterne, uden at enten andre Udgifter nedsættes, eller Indtægterne forøges i tilsvarende Grad. Det er Fordelen ved den nye Form, hvori Budgettet nu er forelagt,